



Projekat je finansirala Evropska Unija  
kroz program "Podrška civilnom društvu"

**BAZAART i OPODOPO /**  
**dramska grupa OOŠ „Vladislav Ribnikar“, Beograd**  
**predstavljaju:**

## ***Znaš ti ko je moj tata?***

**Tekst i režija: Sunčica Milosavljević**

**Voditelji procesa: Ivana Despotović i Sunčica Milosavljević**

**Dizajn scene i kostima: Jelena Stojanović**

**Kompjuterski crtež: Igor Sandić**

**Dizajn zvuka: Lazar Jakovljević**

**Asistenti: Miloš Dilkić, Anđela Simičić i Jovana Čumić**

### **Lica:**

**Tata Vladislavić**, političar

**Mama Vladislavić**, PR svog supruga

**Kiša Vladislavić**, malo starija sestra

**Jasna Vladislavić**, malo mlađa sestra

**Živka Naivković**, najbolja drugarica Kiše i Jasne

**Nastavnica** Građanskog vaspitanja

**Domar** škole

**Dobre devojčice / Štreberke**

**Loše devojčice / Strahinjić Lukić Matejić Nikolić**

**Pekar**

**Novinarka**

**TV ekipa** – kameran(ka) i rasvetljiivač(ica)

**Radnja se dešava danas i ovde.**

**Likovi su inspirisani stvarnim ličnostima.**

**Svi elementi sadržaja plod su kreativnog rada učenika – članova grupe OPODOPO.**

**Korišćenje ovog teksta za rad sa dečjim i omladinskim dramskim grupama je slobodno, pod uslovom da predstava ne donosi prihod, da autori budu navedeni i da su obavešteni o postavci (mailom na [bazaarthatre@yahoo.com](mailto:bazaarthatre@yahoo.com)) i da se u programu i na veb sajtu producenta (škole, dramskog studija, omladinskog pozorišta...) navede sledeći tekst:**

**Dramski tekst *Znaš ti ko je moj tata* nastao je kroz kreativni proces koji je udruženje umetnika BAZAART od marta do juna 2012. godine vodilo sa učenicima OoŠ „Vladislav Ribnikar“ u Beogradu, u okviru projekta IDEAL – Dramska edukacija za interkulturalno učenje, koji je finansirala Evropska unija kroz program “Podrška civilnom društvu”.**

**Sadržaj drame razvijen je kroz radionice na temu različitosti među mladima. Iz sadržaja koji su učenici kreirali kroz dramske igre, izdvojilo se zapažanje elitizma i pojave društvenog raslojavanja među decom već u osnovnoj školi.**

**Drama šalje poruku da se uspeh i poštovanje u društvu moraju zaslužiti ličnim vrlinama i trudom i da su bez njih ekonomske i društvene privilegije bezvredne i beznačajne.**

**Dramski tekst je, na osnovu sadržaja koji su nastali na radionicama, napisala Sunčica Milosavljević. Tekst je dostupan ljubaznošću autora i udruženja BAZAART sa čijeg veb sajta je preuzet.**

**MUZIKA: DJ muzika (dok ulazi publika, završno sa ulaskom Domara)**

**1. SCENA**

**Škola, dan, pred čas Građanskog**

**Domar, Dobre devojčice, Loše devojčice, Kiša, Štiklica, Drugarica, Nastavnica**

*Ulazi DOMAR, zevne jako, zvoni za početak časa (ručnim školskim zvonom).*

*ŠTREBERKE uđu, sednu i čitaju nešto. LOŠA DEVOJČICA 2 ulazi odmah za njima i počinje da maltretira ŠTREBERKU 2. „Šta to čitaš?“ ... uzme joj knjigu/svesku, baci je...*

*U međuvremenu stignu ostale LOŠE DEVOJČICE i sve sednu u 3. red. Puste muziku s mobilnog.*

*Ulaze SESTRE i NAJBOLJA DRUGARICA. Zastanu na ulazu da budu sigurne da su ih svi videli, i prave se važne:*

ŠTIKLICA: Nije bio skup ovaj telefon, koštao je samo 1260 evra.

KIŠA: Al' meni je baš bezveze. Bolji cu oni HTC modeli...

LOŠE DEVOJČICE: Uuuu, evo ih ove... HTC, mis'im ovo-ono...

*Dok SESTRE sedaju, LOŠE DEVOJČICE izmaknu stolicu KIŠI, ona padne i rasplače se.*

*NAJBOLJA DRUGARICA joj pomaže da ustane i opomene LOŠE DEVOJČICE da to više ne rade.*

*ŠTREBERKA 1 pobegne na ulazna vrata.*

*KIŠA ponovo krene da sedne – opet joj izmaknu stolicu, opet padne i plače. LOŠE DEVOJČICE: „E vidi opet KIŠA pada...“*

*DRUGARICA je opet podiže, a ŠTIKLICA seda na njeno mesto. LOŠE DEVOJČICE probaju i njoj da uzmu stolicu, ali sa ŠTIKLICOM već ne mogu tek tako da izađu na kraj.*

*Čim sedne ŠTIKLICA, ŠTREBERKA 1 proviri kroz vrata i objavi “Ide Nastavnica!” i ode na svoje mesto.*

**Ulazi NASTAVNICA.**

ŠTREBERKE (zatvore knjige, ustanu i kažu u glas): Dobar dan Nastavnice!

LOŠE DEVOJČICE (ne ustanu i kažu vrlo podrugljivo): Dobar dan Nastavnice!

*Ostala deca samo ustanu. KIŠA sve vreme plače na sav glas.*

NASTAVNICA (spušta dnevnik, pita LOŠE DEVOJČICE): Dobro, šta ste joj opet uradile?

ŠTREBERKE: Nismo mi, Nastavnice!

NASTAVNICA (odmahne rukom) StrahinjićLukićMatejićNikolić, ustanite! Šta ste joj sad uradile?

LOŠE DEVOJČICE (ustaju): Nismo ništa...

NASTAVNICA: Ionako sam htela da vam dam kontrolni. Izvadite sveske.

LOŠE DEVOJČICE: Mi nemamo sveske.

NASTAVNICA: Kako ste došle u školu bez sveske?

LOŠE DEVOJČICE: Imamo mobilne.

ŠTREBERKE: To je minus u dnevnik!

NASTAVNICA: Tako je. (upiše minus)

ŠTREBERKE: (tek kad Nastavnica upiše minus) Mi imamo sveske!

NASTAVNICA: Odlično. Dajte im papire i izvadite svi olovke.

LOŠE DEVOJČICE (cepaju papire): Mi nemamo olovke!

NASTAVNICA (iznervirana): Kako nemate olovke?!

ŠTREBERKE: To je minus u dnevnik!

NASTAVNICA: Tako je. Minus.

ŠTREBERKE: (sačekaju da Nastavnica upiše minus) Mi imamo olovke!

NASTAVNICA: Odlično. Dajte im. Pišite pitanja: Jednakost, Pravda, Nenasilna komunikacija.

(Vidi da LOŠE DEVOJČICE ne pišu) Dobro, što sad ne pišete?

LOŠE DEVOJČICE: Pocepali nam se papiri...

NASTAVNICA: Sami se pocepali, je li? Minus u dnevnik! (upiše minus)

ŠTREBERKE: 3 minusa – kec u dnevnik! (okrenu se i izbekele se u LOŠE DEVOJČICE)

NASTAVNICA (besna): StrahinjićLukićMatejićNikolić, kec u dnevnik! (upiše keca)

LOŠE DEVOJČICE: Kako kec! Što kec? Nemate pravo! Kršite dečja prava!

NASTAVNICA:... Dosta!... Sad ću da pitam.

(otvori dnevnik, proziva) Kiša Vladislavić! (blagonaklono) Hajde Kišice, reci ti nama...

KIŠA (šmrkće): Nastavnice, ja nisam spremna. Ja sam bila sve naučila, ali su me one dirale, pa sam sve zaboravila... (rasplače se)

LOŠE DEVOJČICE: Šta smo mi sad krive!

NASTAVNICA: Dobro, spremićeš za sutra. Jasna Vladislavić. Hajde ti, Jasnice.

ŠTIKLICA: Nastavnice, ni ja nisam spremna. One su me udarile u nogu... I štiklu su mi slomile!

LOŠE DEVOJČICE: Laže, Nastavnice, sama je slomila...!

ŠTREBERKE: To je nemoguće...

NASTAVNICA: Pošto niko nije spreman, sutra ću vam dati kontrolni.

ŠTREBERKE: Mi smo spremne, pitajte nas!

NASTAVNICA: Većina nije spremna. Za sutra se spremite.

**DOMAR ulazi sa zvonom. Zvoni za kraj časa.**

**Izađu ŠTREBERKE, pa LOŠE DEVOJČICE, poslednje ostanu SESTRE i DRUGARICA.**

NASTAVNICA (vrlo umiljato): Deco, smo malo, htela sam nešto da vas pitam... Ja sam se dogovarala s vašim tatom, još prošle godine kad je bio na roditeljskom... da će on da dođe u školu... na moj čas... to bi mnogo značilo za školu... pa sam htela da vas pitam... kada će vaš tata doći u školu?

KIŠA: Tata nema vremena. Sad su ovi izbori, pa znate...

NASTAVNICA (vidno razočarana): Aha... pa da, izbori, razumem... Dobro, doviđenja, deco.

ŠTIKLICA (šutne Kišu, KIŠA počne da plače, ŠTIKLICA joj zapuši usta i drži je tako dok priča): Tata će doći, rekao nam je da će doći, samo ne znamo kad tačno... ali sigurno danas. Najkasnije sutra. Ali ipak danas.

NASTAVNICA: Danas! Gospodin Vladislavić će doći danas! Jao divno!... Hvala, deco, doviđenja deco!

***DEVOJČICE izlaze u pravcu Pekare.***

NASTAVNICA: Ah! Gospodin Vladislavić će doći u školu! Na moj čas! Škola će procvetati! Mladost će procvetati! Nastupiće Jednakost, Pravda i Nenasilna komunikacija...

**MUZIKA: Oda radosti (tiho)**

NASTAVNICA (peva):

Jednakost i praa-avdaa, nenasilna komunikacija,  
 Jednakost i praa-avdaa, nenasilna komunikacija,  
 Jednakost i praa-avdaa, nenasilna komunikacija...

*Poneta pesmom, NASTAVNICA se popne na katedru i u zanosu diriguje.*

***Upada DOMAR, zeva jako, gleda rusvaj u učionici. NASTAVNICA brzo silazi sa stolice.***

DOMAR: Jao, šta su uradili! Ko će ovo da očisti... (počinje da čisti)

NASTAVNICA (obraća se vrlo pospanom Domaru): Branislave! Slušajte, danas će u školu doći gospodin Vladislavić. Obavezno ostanite da dežurate. Ja stanujem u blizini, pa kad dođe gospodin Vladislavić, odmah me pozovite. Evo, ovo je moja vizit-karta, tu vam je moj telefon. Pozovite me kad gospodin Vladislavić dođe. Jeste li razumeli? Branislave?

DOMAR: Da, da... U redu...

***NASTAVNICA se još 2 puta vraća da se uveri da je DOMAR razumeo šta mu je rekla.***

***Kad NASTAVNICA nestane s vrata, nastavlja se sledeća scena.***

**MUZIKA: DJ**

## 2. SCENA

**Ulica ispred Škole, dan**

**Pekar, Kiša, Štiklica, Drugarica, Loše devojčice, na kraju Domar**

*Ulazi PEKAR, gura kolica s pecivom.*

PEKAR: Žu-žu, kroasan, kifliceee...

*SESTRE prilaze Pekar.*

ŠTIKLICA: Dajte mi nešto integralno.

PEKAR: Imam lep keksić.

*KIŠA vidi LOŠE DEVOJČICE kako je gledaju, i počne da hrama i plače kao da je boli noga.*

ŠTIKLICA: To ne volim... Imate nešto drugo?

PEKAR: Evo kiflica.

ŠTIKLICA: Ok. Hvala. (plaća)

PEKAR: Šta ćeš ti, devojčice?

KIŠA (briše suze): Žu-žu. (plaća)

PEKAR (Drugarici): A šta ćeš ti?

DRUGARICA (neprijatno joj je jer nema novca): Neću ništa.

KIŠA: Ne, stvarno, hajde uzmi nešto.

DRUGARICA: Imam sendvič. (vadi sendvič)

PEKAR (odlazi): Žu-žu, kifliceee!...

LOŠE DEVOJČICE 1 i 3 (prilaze Kiši): Kakav ti je to buđavi žu-žu?

KIŠA: Nije buđav...

LOŠE DEVOJČICE 1 i 3: Jeste buđav. (otima Kiši žu-žu i jede ga)

KIŠA: Nije buđav!

DRUGARICA: Vрати joj žu-žu!

LOŠE DEVOJČICE 2 i 4 (odvoje Kišu): 'De si zaboravna! 'El si baš sve zaboravila? A?

Sklerotična, sklerotična...!

***KIŠA opet plače, DRUGARICA je uzme za ruku i izvuče iz te situacije.***

***LOŠE DEVOJČICE 1 i 4 idu za njima, dobacuju im s leđa.***

LOŠE DEVOJČICE 1 i 3 (zalepe se za ŠTIKLICU i provociraju je)

ŠTIKLICA (gleda u mobilni i ignoriše ih)

LOŠE DEVOJČICE 1 i 3: A jel tebe još uvek boli štikla? (priđu joj s leđa i šutiraju joj štikle):

Možda boli ova, a možda ova, a možda ova, a možda ova...

ŠTIKLICA (okrene se i obori jednu LOŠU DEVOJČICU na pod)

LOŠA DEVOJČICA (s poda): Jel si ti normalna!

ŠTIKLICA (gazi je štiklom): **Znaš ti ko je moj tata?**

LOŠE DEVOJČICE 2 i 4 (vraćaju se): Ostavi je, bre!

*ŠTIKLICA se pravi kao da će da se pobije, sve ih poplaši i prođe između njih.*

LOŠA DEVOJČICA 1: E, saću da ti dođem tamo! Nemoj da ti ja dođem, znaš! (ostalim Lošim devojčicama) Imam ideju šta ćemo za kontrolni.

LOŠE DEVOJČICE 1234 (sašaptavaju se, cerekaju se, kuju plan...)

*Vraća se PEKAR, snima situaciju i dalje oglašava svoje pecivo.*

PEKAR: Žu-žu, kroasan (hteo bi da prođe ali se one ne sklanjaju) Kiflice, sveže pecivoo!

LOŠE DEVOJČICE: Ma pali bre matori! Hahaha!... (odu)

### MUZIKA: Ptičice

PEKAR (hrani ptice) : Gde ste, moje ptičice! Ima čika Dušan mrvice za vas. Gde su moje nebeske lepotice? Pi-pi-pi... vidi kako je ova lepo porasla!

*Ulazi DOMAR, namešta 2 stolice i nastavniciu stolicu u trosed. Zeva glasno i jasno. PEKAR ga čuje.*

PEKAR: Gde si, komšo! Je l' vidiš moje ptičice kako su lepo porasle?

DOMAR: Ma evo, dežurao sam celu noć. Nisam oka sklopio.

PEKAR: Evo, komšo, imam nešto lepo za tebe. (pruža mu pecivo) 'Ajde uzmi, kuća časti. Meko k'o duša! Ovo će te preporoditi.

DOM: E, hvala ti, komšo.

PEKAR: Ajde, da si ti meni živ i zdrav. Vidimo se. (odlazi) Žu-žu, kroasani! Pecivo sveže, meko k'o duša...!

### MUZIKA: Mobilni

## 3. SCENA

**Kuća Vladislavića, dan**

**Tata, Mama, Kiša, Štiklica, Drugarica**

*Ulazi TATA, telefonira mobilnim.*

TATA: Halo? Bla-bla-bla...

*MAMA ulazi dok TATA telefonira (on ima mobilni u ruci, oko vrata i u čarapi) i šetka po sobi.*

MAMA (gledajući na sat, čeka da TATA završi razgovor. Najzad skloni mobilni sa njegovog uveta): Dragi, imaš intervju za 5 minuta. (vrati mobilni, on nastavi da priča „bla-bla...“)

*MAMA odvede TATU do troseda. Dok on i dalje razgovara, MAMA ga šminka, oblači, namešta mu frizuru i dok mu namešta frizuru dovede ga u skroz naglavačke poziciju.*

MAMA: Eto tako. Gotovi smo. **(čisti ruke-pljeska to je znak da uđu 3 devojčice)**

*Ulaze SESTRE i DRUGARICA s knjigama u rukama, razgovaraju o pripremi za kontrolni.*

ŠTIKLICA i KIŠA: Zdravo, mama!

DRUGARICA: Dobar dan, gospođo Vladislavić.

MAMA: Zdravo deco. Baš dobro što ste došle. Evo dolazi nam televizija. (izlazi)

ŠTIKLICA (vidi TATU kog obožava, zaleti se): Taticeeee !!!!

*Pokazuje TATI šta je nacrtala, peticu u svesci, TATA je sluša, ali mu zazvoni mobilni.*

### **MUZIKA: Mobilni**

TATA: Halo? O, dobar dan!... Bla-bla-bla... (i ode).

*ŠTIKLICA je jako razočarana Tatinim odlaskom, sedne u srednju stolicu. KIŠA sedne pored nje i vadi knjigu iz građanskog. DRUGARICA je s druge strane, isto ima knjigu.*

KIŠA: Ja sam ovo čitala i ništa ne razumem.

ŠTIKLICA: Ovo je dosadno do bola.

DRUGARICA: Ma lako je, samo ako se fokusiraš.

ŠTIKLICA: Lako je tebi, kad si najbolji đak u odeljenju.

KIŠA: Naravno da ti je lako, ti imaš sve petice.

DRUGARICA: Stvarno je lako, samo treba da pročitate. I vaš tata je rekao na televiziji, jednakost to je...

TATA (ulazi, ne primećuje devojčice jer priča telefonom): Bla-bla-bla-bla...

ŠTIKLICA i KIŠA: Tata, tata, objasni nam šta je to jednakost!

*TATA (prođe, ćerke su vidno razočarane)*

DRUGARICA: Evo ja ću da vam objasnim. Jednakost, pravda i nenasilna komunikacija, to su...

TATA (drugi put prolazi) Bla-bla-bla...

ŠTIKLICA i KIŠA: Tata, tata, objasni nam jednakost!

*TATA (prođe, ćerke su potpuno razočarane)*



DRUGARICA: Hajmo ponovo. Jednakost, pravda i nenasilna komunikacija, to su...

TATA (treći put prolazi)

ŠTIKLICA i KIŠA (skoče i viču): TATAAAAA! (odvuku ga na trosed)

TATA: Šta se derete?

ŠT i KIŠA: Objasni nam – šta je to jednakost, pravda i nenasilna komunikacija.

TATA: Naravno. Ja sam vaš otac, i ja ću vam objasniti. Jednakost, to vam je ... (Zvoni drugi mobilni) Halo! (ćerkama) Pardon... (KIŠA mu otme mobilni i prekida vezu)

KIŠA: Tata, objasni nam!

TATA: Naravno da će Tata da vam objasni. Pravda, deco, to je... (Zazvoni mobilni u čarapi) Pardon... (javlja se) O, hallo! How do you do, Mister President! (ustane i ode) Bla-bla-bla...

*DEVOJČICE* razočarane, ljute, besne, čute neko vreme.

ŠTIKLICA (sakrije jedan od tatinih mobilnih telefona)

KIŠA i DRUGARICA: Nemoj to da radiš. Znaš da se ljuti... vrati to...

ŠTIKLICA: Neću!!!

*TATA ulazi, blebeće u telefon, traži drugi telefon po sobi, traži ga gestom od devojčica...*

*KIŠA sleže ramenima, DRUGARICA takođe. ŠTIKLICA se pravi nevešta. TATA (sve vreme pričajući) prstom pokaže na nju – zna da je ona uzela, i insistira da mu vrati telefon. ŠTIKLICA odbija, pa se naljuti i vrati mu telefon. TATA izlazi. ŠTIKLICA tresne knjigu na pod.*

*Tišina.*

DRUGARICA (baci knjigu): Slušajte ovako. Ja sam već sve naučila, evo, ja ću Vam sutra uraditi kontrolni, obećavam! Hajde sad da se igramo, samo se razvedrite, molim vas! Je l važi?

KIŠA (baci svoju knjigu): Važi!

ŠTIKLICA (proguta suze): Važi!

*DEVOJČICE se zagrlje, i odu sa scene.*

## **MUZIKA: Špica emisije ZVEZDE DEMOKRATIJE**

### **Međuscena 1: TV intervju ZVEZDE DEMOKRATIJE**

**Mama, Tata, Novinarka, TV ekipa**

*MAMA uvodi TATU, NOVINARKU i TV EKIPU. Namešta ih, deli pitanja i daje znak za početak.*

NOVINARKA: Dragi gledaoci, dobrodošli u emisiju ZVEZDE DEMOKRATIJE. Sa nama je najveća domaća zvezda demokratije, gospodin Vladislavić.

Gospodine Vladislaviću, recite nam, šta treba da radimo da bismo postali humano i otvoreno društvo koje poštuje ljudska prava?

TATA: Mi moramo da se okrenemo budućnosti, da radimo sa decom, deca su naša budućnost, mi moramo da radimo sa njima još od osnovne škole.

NOVINARKA: A šta to znači kada radimo s decom u osnovnoj školi?

TATA: Mi učimo decu da prihvataju međusobne razlike – to je cilj našeg reformisanog obrazovanja.

NOVINARKA: A kako to postići u ovo vreme, kad svi živimo jako teško?

TATA: Mi kod dece treba da negujemo jednakost, pravdu i nenasilnu komunikaciju. Ja svoju decu vaspitavam u tom pravcu.

NOVINARKA: Vreme nam je isteklo, zahvaljujemo se gospodinu Vladislaviću, i želimo mu sreću na izborima! Studio...

*SVI izlaze. Komentarišu: Je l bilo dobro...?*

## **MUZIKA: DJ**

### **4. SCENA**

**Škola, učionica, pred čas**

**Domar, Dobre devojčice, Drugarica, Loše devojčice, Kiša, Štiklica, Nastavnica**

*Ulazi DOMAR, zvoni.*

*Ulaze ŠTREBERKE, pa DRUGARICA, pa LOŠE DEVOJČICE koje okruže DRUGARICU.*

*Kad vide šta se sprema, ŠTREBERKE izađu.*

*LOŠE DEVOJČICE 3 priđe DRUGARICI i uzme joj dnevnik.*

DRUGARICA: Vрати mi to!

LOŠE DEVOJČICE 3: Hoću, kako da ne! Hajde, uzmi mi ako možeš!

DRUGARICA: Daj mi!... Zašto to radite? Vрати mi!

LOŠE DEVOJČICE 1234 (dobacuju se dnevnikom preko učionice)

LOŠE DEVOJČICE 3: Vратиćemo ti je pod jednim uslovom.

LOŠE DEVOJČICE 2: Da nam pomogneš na kontrolnom.

LOŠE DEVOJČICE 3: A onim sestrama da NE pomogneš.

*DRUGARICA bez reči odbije i sedne na svoje mesto.*

LOŠE DEVOJČICE 3: Dobro. (cepa joj dnevnik, nađe tekst): *Nikola je najbolji dečko u odeljenju.*

LOŠE DEVOJČICE 124: Aaaaah! Prrrrrffccc!

LOŠE DEVOJČICE 3: *Ima najlepše plave oči na svetu!*

LOŠE DEVOJČICE 124: OOOoooo!

LOŠE DEVOJČICE 3: *Volim ga još od četvrtog razreda.*

LOŠE DEVOJČICE 124: Ha ha ha !

LOŠE DEVOJČICE 3: *Umrla bih kada bi on saznao da ga volim.*

LOŠE DEVOJČICE 124: Cmok, cmok, cmok, cmok, cmok...! Nikolaaa, Nikolaaa!

*DRUGARICA* priđe i uzme dnevnik. *LOŠE DEVOJČICE* je sprovedu do mesta gde treba da sedne.

**DOMAR** ulazi i zvoni za početak časa.

ŠTIKLICA i KIŠA (ulaze, hoće da sednu pored *DRUGARICE*, ali im *LOŠE DEVOJČICE* ne dozvoljavaju da joj priđu): Živka! Živka!

LOŠE DEVOJČICE 123: Nema Živke! Živka nije ovde!

ŠTIKLICA i KIŠA: Živkaaa!

ŠTREBERKA (**ulazi**): Dolazi Nastavnica!

*Ulazi NASTAVNICA*, svi sednu na mesta.

ŠTREBERKE: Dobar dan Nastavnice!

OSTALI: Dobar dan Nastavnice!

NASTAVNICA (koja je pomalo ljuta jer je dugo i uzaludno čekala da joj Domar javi da je gđin Vladislavić došao u školu): Dakle, deco, danas imamo kontrolni. Biću fer, dala sam vam ista pitanja kao juče. Evo podelite testove. (ŠTREBERKE dele testove ostalima)

ŠTIKLICA i KIŠA: Jao... kontrolni! Šta ćemo sad... Živka!

NASTAVNICA: Prvo pitanje – jednakost, drugo pitanje – pravda, treće pitanje – nenasilna komunikacija. Radite, i – nema prepisivanja.

*LOŠE DEVOJČICE* teraju *DRUGARICU* da prvo njima uradi kontrolni. *ŠTIKLICA* i *KIŠA* pokušavaju da prepisu od *DRUGARICE*.

LOŠE DEVOJČICE 1234: Nastavnice, one prepisuju!

NASTAVNICA: Nema prepisivanja!

ŠTIKLICA i KIŠA (pokušavaju da prepisu od ŠTREBERKI)

ŠTREBERKE: Nastavnice, one prepisuju!

NASTAVNICA: Nema pre-pi-si-va-nja!

ŠTIKLICA i KIŠA: Ne prepisujemo, Nastavnice!

ŠTREBERKE: Nastavnice, mi smo gotove! (*vraćaju kontrolne i izlaze*)

LOŠE DEVOJČICE 123: I mi smo gotove! (*vraćaju kontrolne i izlaze*)

*Ispred scene, ulazi PEKAR. Priprema pecivo.*

*ŠTIKLICA* i *KIŠA* pokušavaju da nešto ugrabe od *DRUGARICE* koja nije stigla da završi svoj kontrolni, ali joj samo smetaju.

DRUGARICA: Nemojte!

NASTAVNICA: Hajde, predajte papire. Hajde Živka, daj.

DRUGARICA: Samo malo, Nastavnice! Čekajte!

NASTAVNICA: Šta da se radi, Živkice. Život je takav. Hajde, hajde, dajte... (uzima kontrolne i hoće da ode).

ŠTIKLICA: Nastavnice, Tata je rekao da će danas da dođe.

NASTAVNICA (ironično): Da, baš kao juče.

ŠTIKLICA: Ozbiljno, Nastavnice! Tata se izvinio za juče, bio je iznenada sprečen!

NASTAVNICA (nepoverljivo): Ozbiljno?

ŠTIKLICA: Da, da, izvinio se i rekao nam je da Vam kažemo, sigurno će danas doći.

NASTAVNICA: Stvarno?

ŠTIKLICA: Da, stvarno. Tako je rekao.

NASTAVNICA: O, pa to je divno! Je l' sigurno danas?

ŠTIKLICA: 100%!

NASTAVNICA (ostavi kontrolne na stolici): Dečice, hvala! (**izlazi**) Branislave! Branislave!

*ŠTIKLICA, KIŠA i DRUGARICA sede očajne. KIŠA i ŠTIKLICA ništa nisu znale, a DRUGARICA je sve znala, ali nije stigla da napiše. Tokom scene, polako pada veče.*

ŠTIKLICA: Ništa nisam uradila.

KIŠA: Ni ja. Dobiću keca.

ŠTIKLICA: Pa i ja ću dobiti keca. Samo na sebe misliš!

KIŠA: Ne, nego ću na tebe da mislim!...

*Tišina... DRUGARICA sedne bliže njima. KIŠA i ŠTIKLICA se okrenu od nje.*

KIŠA: Zašto si nam to uradila? Obećala si da ćeš nam pomoći. Ja sam mislila da si nam najbolja drugarica. Idi sad i sa njima se druži.

*DRUGARICA se rasplače. Ona neutešno plače. Na to se i KIŠA rasplače.*

KIŠA: Živka, izvini, nisam tako mislila... (obe plaču na sav glas)

ŠTIKLICA (trpi njihovu dreku i najzad tresne stolicom): Dosta više!

*DRUGARICA i KIŠA se prepadnu i učute.*

ŠTIKLICA: Znam šta ćemo.

DRUGARICA: Šta?

ŠTIKLICA: Ukrašćemo kontrolni.

KIŠA: Je l' si ti normalna?!

ŠTIKLICA: Neću da dobijem keca!

KIŠA (rasplače se): Ja to ne mogu!

DRUGARICA: Ja neću.

ŠTIKLICA: E ja mogu i hoću!

DRUGARICA: Čekaj, stani...

*ŠTIKLICA krene ka kontrolnim, u tom trenutku se čuje glasno zevanje iz hodnika. Ulazi DOMAR. Devojčice se sakriju iza klupa.*

## 5. SCENA

**Škola, večer. Ispred Škole vidimo PEKARA koji mesi pecivo.**

**Domar, Kiša, Štiklica, Drugarica, Pekar**

*DOMAR uzima kontrolne sa Nastavnicine stolice i sedne na nju, ali zadrema i sklizne sa stolice pa se trgne; namešta sebi ležaj od stolica, a kontrolne stavlja pod glavu da mu bude udobnije.*

DOMAR: Samo malo. Samo dve sekundice da sklopim oči... (zaspi i hrče)

*ŠTIKLICA pokušava da izvuče kontrolne, ali se DOMAR trgne u snu.*

ŠTIKLICA (tiho Kiši): Ajde pevaj.

KIŠA: Neću.

ŠTIKLICA: Pevaj kad ti kažem!!

KIŠA: Neću.

ŠTIKLICA: Ćuti i pevaj!!!

*KIŠA i DRUGARICA pevaju uspavanku: „Jednakost i pravda, nenasilna komunikacija“...*

**MUZIKA: Oda radosti, tiho. Traje dok se DOMAR ne trgne iz sna – kad DRUGARICA kine.**

*ŠTIKLICA izvlači Domaru kontrolne ispod glave. DEVOJČICE se iskradaju, ali na izlasku DRUGARICA glasno kine. DOMAR se trgne, DEVOJČICE pobegnu, sakriju se kod PEKARA u rernu.*

DOMAR: Aaaaa (zeva) Sanjao sam tako divan san. Da na svetu vladaju jednakost, pravda i nenasilna komunikacija. Samo još malo da sanajm... (legne ponovo, ali udari glavom o tvrdu stolicu i tu se definitivno razbudi) Gde su oni mekani papiri? Oni kontrolni... (traži ih po podu, pa shvati) Kontrolni!!! Nestali su kontrolni!... Nastavniceeee! (zove mobilnim NASTAVNICU)

*Ulazi NASTAVNICA, presrećna.*

NASTAVNICA: Dobro večer, gospodine Vladislaviću! ... Gde je gospodin Vladislavić?

DOMAR: Ukrali su ga.

NASTAVNICA: Ukrali gospodina Vladislavića? Kidnapovali ga?

DOMAR: Ma ne, ukrali su kontrolni.

NASTAVNICA: Gospodin Vladislavić ukrao kontrolne?

DOMAR: Ma ne, gospodin Vladislavić nije dolazio. Ja sam zaspao...

NASTAVNICA: Zaspali ste?

DOMAR: Da, i neko je ukrao kontrolni.

NASTAVNICA: Kako ste mogli da zaspate kad gospodin Vladislavić treba da dođe u školu?!

DOMAR: Slušajte! Neko je ušao dok sam spavao, i ukrao kontrolne zadatke iz građanskog!

NASTAVNICA: ... Pa što niste odmah rekli! (ide napred) StrahinjićLukićNikolićMatejić! (preti prema publici) Sad ćete da vidite šta se dešava kada se u ovoj školi ugroze pravda, jednakost i nenasilna komunikacija!

*NASTAVNICA povuče DOMARA, zajedno izlaze.*

## 6. SCENA

**Pekara, noć**

**Pekar, Kiša, Štiklica, Drugarica,**

*DEVOJČICE su se sakrile u rernu, samo im guze vire napolje.*

PEKAR (gleda ih): Cccc... (krene da ih udari varjačom, pa se priseti): Imam bolju ideju.

(vratu se iza šporeta-pulta i greje rernu sve jače): 50 stepeni, 100, 150, 200... i 20...

*3 DEVOJČICE iskaču iz rerne i hlade se, mašu kontrolnim.*

PEKAR (ih posluži pecivom, one se malo smire i sednu): Da vam nisu malo zagoreli ti kontrolni?

ŠTIKLICA: Nisu to kontrolni... to nam je domaći.

PEKAR: Meni to baš liči na kontrolne iz građanskog.

ŠTIKLICA: Ma ne... domaći... iz veronauke.

PEKAR: Pa video sam da Nastavnica i Domar traže neke kontrolne, pa sam pomislio da su to ti.

ŠTIKLICA (sedne na kontrolne): A, to su uzele one... one loše devojčice. Strahinjić...

KIŠA: Lukić...

ŠTIKLICA: Nikolić...

KIŠA: Matejić.

PEKAR: Aha – loše devojčice. Da, da, znam ja te loše devojčice. Hoćete još malo peciva?

KIŠA: Hvala, hoćemo. (uzima)

*Kratka tišina.*

PEKAR: E svaka vam čast. Nastavnica će 100% misliti da su to uradile loše devojčice...

KIŠA: Da, super smo to smislile!

ŠTIKLICA: To je moja ideja...

PEKAR: Sigurno će sad sve četiri dobiti keca u dnevnik.

KIŠA: One već imaju keca u dnevniku.

PEKAR: Iz vladanja.

KIŠA: To će tek da dobiju.

PEKAR: I treba da budu izbačene iz škole.

KIŠA: Da, da.

DRUGARICA: Šta to pričaš?

PEKAR: I ni u jednu školu više da se ne upišu.

KIŠA: Tako je.

PEKAR: I da idu u zatvor.

KIŠA: Da idu u maloletni dom!

DRUGARICA: Nemoj tako da govoriš...

PEKAR: A i Nastavnica bi trebalo da bude kažnjena.

KIŠA: Ona u punoletni dom!

DRUGARICA: Šta to pričaš, nemoj tako...

PEKAR: A čuvar da bude otpušten...

KIŠA: Njemu ne treba otkaz. On samo nek nastavi da spava.

DRUGARICA: Ćuti...

PEKAR: Hoćete malo peciva?

*DRUGARICA i ŠTIKLICA već kapiraju šta su napravile.*

DRUGARICA i ŠTIKLICA: Ne, hvala. Nismo više gladne.

KIŠA: Ja sam gladna. (pruži ruku da uzme pecivo, DRUGARICA je lupi po ruci)

KIŠA (počne da plače): Ali ja sam gladna!

ŠTIKLICA i DRUGARICA: Ućuti.

KIŠA: Ja sam samo gladna...

*Neprijatna tišina.*

PEKAR: I šta ćemo sad?

ŠTIKLICA (izvadi kontrolne) Vrat ćemo kontrolne.

PEKAR (klima glavom, odobrava): Pa? Hoćemo li?

*DEVOJČICE krenu, KIŠA usput mazne jedan žu žu.*

PEKAR (se vrati i uzima korpu): Ah da, umalo da zaboravim – malo lepog peciva uvek dobro dođe!

**MUZIKA: Špica emisije ZVEZDE DEMOKRATIJE**

**Međuscena 2, i 7. SCENA**

**Kuća Vladislavića. Intervju, pa razrešenje.**

**Mama, Tata, Novinarica, TV ekipa, Štiklica, Kiša, Drugarica, Pekar**

*Ulazi MAMA, vodi TATU, NOVINARKU i TV EKIPU. MAMA namešta Tatu i da znak da intrevju počne.*

NOVINARKA: Dobar dan dragi gledaoci, na Vaše bezbrojne zahteve, sa nama u emisiji „Zvezde demokratije“ ponovo je najveća domaća Zvezda demokratije, gospodin Vladislavić.

Gospodine Vladislaviću, stalno slušamo o pravdi, jednakosti i nenasilnoj komunikaciji. O čemu se tu zapravo radi?

TATA (govor): To je jednostavno. Jednakost - to znači da nema privilegija ni za koga.

*Ulaze DEVOJČICE i PEKAR.*

TATA (govor): Svi imaju ista prava, i snose odgovornost za svoja dela. Pravda – to znači da dobro delo zaslužuje nagradu.

ŠTIKLICA: Tata...

TATA (i dalje čita govor) A loše delo oštru kaznu.

ŠTIKLICA (uđe u kadar, Tata je zagrla i drži govor dalje): Tata...

TATA (i dalje pred kamerama): Nenasilna komunikacija, to znači da ako imamo međusobne nesuglasice, rešavamo ih kroz dijalog, bez nasilja...

ŠTIKLICA: Tata...

TATA: Reci, sine...

ŠTIKLICA: Ja sam danas ukrala kontrolne zadatke u školi.

TATA: Ukrala? Bravo, sine! To je moja ćerka! (opasulji se) Šta si rekla?! Kakve kontrolne?

ŠTIKLICA: Iz građanskog.

TATA: Iz građanskog? Kako si mogla da ukradeš kontrolne!?

ŠTIKLICA: Posle časova, kad je Nastavnica otišla. Da ne bih dobila keca.

TATA: Moja ćerka da ukrade kontrolne! I to iz građanskog! Moja ćerka da dobije keca iz

građanskog! Daću ti ja keca! Evo ti! (zvekne ŠTIKLICU mikrofonom) Evo i tebi! (zvekne i KIŠU, okrene se ka DRUGARICI) Ti nisi moja ćerka... al' kao da jesi! (zvekne i DRUGARICU)

NOVINARKA: Snimaj ovo!

MAMA: Ugasite kameru! Nemojte to da snimate!

NOVINARKA (u kameru): Dragi gledaoci, prisustvujemo neočekivanom obrtu. Najveća Zvezda demokratije bije svoju decu! I to pred izbore!

TATA (krene na PEKARU da ga udari...) Ko si sad pa ti?!

PEKAR: Dušan. Pekar, drago mi je. Hoćete malo peciva? Hajde uzmite. Smirite se malo. Sedite.

TATA (sedne, očajan): Ma nije mi do peciva. Tolike godine truda! Uzalud!



NOVINARKA: Dragi gledaoci, Gospodin Vladislavić plače! Ne znamo da li će se ova ljudska drama završiti happy end-om ili... onim drugim!

TATA: Ja sam upropašćen čovek...

PEKAR: E, moj gospodine. Da Vam ja nešto kažem. Znae, ja imam jednog kanarinca.

TATA: Imate jednog kanarinca?

PEKAR: Pa da, upravo je u tome stvar. Imao sam DVA kanarinca, i jedan mi je pobjegao.

Odlepršao kod komšije. A znate li zašto?

TATA: Nemam pojma.

PEKAR: Jer se nisam brinuo o njemu. Tako i Vi imate dve ćerke... praktično tri... i one će sutra odlepršati. I biće Vam žao.

TATA (plače): Već mi je žao.

DEVOJČICE (plaču): I nama je žao.

TATA: Neću više nikad.

DEVOJČICE: Ni mi....

*PEKAR se diskretno povuče iz porodične situacije.*

NOVINARKA (izvuče PEKARA u prvi plan i pred kamerom ga intrevjuiše): Dragi gledaoci, ovaj divni anonimni čovek je naša nova Zvezda demokratije. Predstavite nam se, gospodine.

PEKAR: Ja sam Pekar. Ja hranim ljude. I ptice. Hoćete malo peciva?

NOVINARKA (uzima pecivo) Ah, pecivo, vrlo je lepo. A da li ćete se vi kandidovati za predsednika?

PEKAR: (ozareno, ushićeno kao da hoće) Nema šanse! Žu-žu, kiflice, kroasan! Sveže pecivo! **(ode)**

NOVINARKA: Dragi gledaoci, emisija „Zvezde demokratije“ vas uvek iznenadi. U današnjoj emisiji, pronašli smo novu Zvezdu demokratije... (osvrće se, traži pogledom Pekara) A sad smo je izgubili! Gospodine Pekare! Sačekajte! Gospodine! **(istrči za njim)**

*TATI zvoni mobilni.*

DEVOJČICE (bune se): Nemoj, Tata!

TATA odbije poziv (tu su već svi prestali da plaču).

TATA: Naravno da neću. Idemo na sladoled svi zajedno.

DEVOJČICE: Stvarno?

TATA (ustaje) Valjda mi je važnija moja porodica nego... izbori.

DEVOJČICE: Jupiiii! Idemo na sladoled! Idemo na sladoled! **(svi odskakuću napolje, samo Tata ostane)**

TATA: ...Ove godine. **(izlazi)**

**KRAJ***Ulaze NASTAVNICA i DOMAR.***Nastavnica i Domar, Loše devojčice, Štreberke**NASTAVNICA (proziva dok **ulazi**): StrahinjićLukićNikolićMatejić!LOŠE DEVOJČICE (**ulaze**): Evo nas, Nastavnice.

NASTAVNICE: Šta ste to sad uradile?!

LOŠE DEVOJČICE: Uradile smo domaći.

NASTAVNICA: Kako?

LOŠE DEVOJČICE: Pomogle su nam drugarice!

*Ulaze ŠTREBERKE, staju zajedno sa Lošim devojčicama.*NASTAVNICA (rasplače se): Jednakost... pravda... nenasilna komunikacija... tu su među nama...  
(cmokne DOMARA u obraz).**POKLON:**

1. ŠTREBERKE
2. LOŠE DEVOJČICE
3. NASTAVNICA i DOMAR
4. PREDSEDNIK i PREDSEDNICA
5. SESTRE i DRUGARICA
6. PEKAR (gura kolica) Žu-žu, kroasan! Evo sveži žu-žu, još je vruće... (deli publici):  
**I ne zaboravite da nahranite ptičice! Što je za jednog malo, za drugog je veliko!**
7. TV EKIPA za njim: Gospodine Pekare! Zvezdo! Intervju, molimo Vas! Zapamtite! Ne zaboravite ptičice!

Svi zajedno se poklone ☺